

בש"פ 7274/22 - מדינת ישראל נגד ספיר לגיסה, אבשלום תספאי

בבית המשפט העליון

בש"פ 7274/22

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. ספיר לגיסה
2. אבשלום תספאי

בקשה (רביעית) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המשיב 1: עו"ד עינב יתח
בשם המשיב 2: עו"ד מיכה גבאי

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצר רביעית של המשיבים מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 12.11.2022 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינם בתפ"ח 30986-05-21 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. התשתית העובדתית הרלוונטית לבקשה פורטה בהחלטות קודמות של בית משפט זה (בש"פ 5175/21, השופט

ע' פוגלמן, וכן החלטתי בבש"פ 5413/21), ועל כן אפרט את הרקע הנדרש בתמצית בלבד.

3. ביום 16.5.2021 הוגש נגד המשיבים ואדם נוסף כתב אישום לבית המשפט המחוזי, המייחס להם שורה של עבירות, ובהן ניסיון רצח ועבירות בנשק. כתב האישום נסב על אירוע שהתרחש בלילה של 20.4.2021, שבמהלכו, על-פי הנטען, המשיבים ירו באמצעות אקדח במתלון, שהיה מצוי בסכסוך עמם, וכן דקרו אותו באמצעות סכין בחלקי גופו השונים בניסיון לגרום למוות. לאחר האירוע, נמלטו המשיבים מהמקום, והמתלון הובהל לבית החולים ללא הכרה, כשהוא מצוי בסכנת חיים. על-פי האמור בכתב האישום, לאירוע זה קדמה התכתבות ביישומון "וואטסאפ" בין המשיבים והנאשם הנוסף בקשר לרצונם לפגוע במתלון.

4. לאחר שנעשו ניסיונות לאתרם, המשיב 1 נעצר ביום 27.4.2021 והמשיב 2 נעצר ביום 3.5.2021. מאז המעצר של שניהם הוארך מעת לעת. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להארכת מעצרים של המשיבים והנאשם הנוסף, שבה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם, וכי קמה בעניינם חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים, בשל השימוש בנשק חם בעת תקיפת המתלון, כמו גם של שיבוש מהלכי משפט בהתאם לסעיף 21(א)(1)(א) לחוק זה, בשל כך שמחקו תוכן ממכשירי הטלפון הנייד שלהם.

5. ביום 11.7.2021 הורה בית המשפט המחוזי (השופט נ' אבו טהה) על מעצרים של המשיבים והנאשם הנוסף עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם, לאחר שקבע כי הונחה תשתית ראייתית לכאורית אשר בכוחה לבסס את הרשעתם בעבירות המיוחסות להם. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי כנגד המשיבים קמה עילת מעצר בשל מסוכנותם, בהתבסס על המעשים המיוחסים להם בכתב האישום, ובהתחשב בתכנון המוקדם שכלל הצטיידות בנשק קר וחם. בית המשפט המחוזי הוסיף, כי קמה נגדם גם עילת מעצר בשל החשש לשיבוש מהלכי משפט, בהתחשב בכך שמחקו את תוכנם של מכשירי הטלפון הנייד שברשותם. בנסיבות אלה, כך קבע בית המשפט המחוזי, הגם שעברם הפלילי של המשיבים נקי, אין מנוס ממעצרים של המשיבים מאחורי סורג ובריח.

6. המשיבים הגישו עררים לבית משפט זה על ההחלטה האמורה, אשר נדונו בנפרד. הערר בעניינו של המשיב 2 נדחה ביום 2.8.2021 (בש"פ 5175/21 הנזכר), שבו נקבע, בין היתר, כך:

"לפנינו אחד מאותם מקרים חריגים שבהם רמת המסוכנות שנשקפת מהעורר [המשיב 2 - ד' ב' א'] היא גבוהה עד כדי כך ששום חלופת מעצר לא תוכל לאיין אותה, ועל כן אין טעם לבקש בהם תסקיר מעצר ... במעשים המיוחסים לעורר נמצאות כמה נסיבות חומרה. העורר ניסה להרוג אדם. הוא עשה זאת ברחוב של עיר, ליד עוברים ושבים, בצוותא עם אחרים ולאחר תכנון מראש והכנת כלי נשק מסוגים שונים. העורר ושותפיו גילו נחישות בניסיונותיהם החוזרים להרוג את המתלון ולא חדלו עד לפגיעת כדור בחזהו. העורר עצמו ירה במתלון שלוש פעמים: בגבו, בירכו ובחזהו. רק בנס נותר המתלון בחיים. צירוף הנסיבות הללו מצביע על נכונות להשיג מטרות אסורות באמצעים פליליים ויהי מה. אין סיבה להניח כי נכונות זו ממוקדת במתלון כך שאין סכנה לציבור הרחב" (שם, בפסקה 7).

7. המשיב 1 הגיש אף הוא ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי, אך בהמלצתו של בית המשפט זה חזר בו ממנו ביום 10.8.2021 (בש"פ 5455/21, השופט י' וילנר).

8. להשלמת התמונה יצוין כי ערר שהגיש הנאשם הנוסף התקבל על-ידי ביום 17.8.2021, נוכח חולשה בתשתית הראייתית הלכאורית שהונחה ביחס למעורבותו באירוע (בש"פ 5413/21 הנזכר). בהתאם לכך, בית המשפט המחוזי הורה על העברתו של הנאשם הנוסף למעצר בפיקוח אלקטרוני, ובהמשך הוא שוחרר אף למעצר בית.
9. בימים 20.2.2022, 9.5.2022 ו-8.8.2022 הורה בית משפט זה על הארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים בכל פעם, בהסכמת באי-כוחם (בש"פ 951/22, בש"פ 2939/22 ובש"פ 5224/22, בהתאמה). הבקשה שבפני היא כאמור הבקשה הרביעית להארכת מעצרם.
10. אשר להתקדמות ההליך העיקרי, כפי שצוין בבקשה, בשל עיכובים שונים דיוני ההוכחות החלו רק ביום 26.4.2022 (כשנה לאחר הגשת כתב האישום), ומאז התקיים מספר מצומצם של דיונים נוספים. כמו כן צוין, כי שלושה עדי תביעה שהוזמנו למסור את עדותם - לא התייצבו, וביחס לאחת מהן הוצא צו הבאה לקראת דיון ההוכחות הבא. לעת הזו קבועים בתיק ארבעה מועדי דיונים נוספים עד לסוף חודש ינואר 2023.
11. לטענת המדינה, על אף העיכוב שחל במשפטם של המשיבים, מוצדק להאריך את מעצרם לנוכח מסוכנותם הברורה והמובהקת, כמו גם לנוכח החשש משיבוש הליכי משפט.
12. דיון בבקשה התקיים בפני ביום 7.11.2022, ובו התנגדו באי-כוח המשיבים להארכת המעצר המבוקשת. בעיקרו של דבר, הם טוענים כי בשלב זה מוצדק להורות על שחרורם של המשיבים ממעצרם, לנוכח העובדה שהם נתונים במעצר זה כשנה וחצי, כשסופו של המשפט אינו נראה באופק.
13. באת-כוחו של המשיב 1 מציינת כי צפויים להעיד עוד כ-20 עדים, ביניהם "עדים משמעותיים", שכל אחד מהם צפוי להיחקר על-ידי כל אחד מבאי-כוח שלושת הנאשמים (שני המשיבים והנאשם הנוסף). כמו כן, היא מציינת שקיים חשש לא מבוטל שגם בהמשך המשפט יימנעו חלק מהעדים מלהתייצב למסירת עדותם. שני גורמים אלו, על-פי הטענה, עלולים להביא להתמשכות ניכרת של המשפט. לפיכך, נטען כי מוצדק כבר כעת להורות על עריכת תסקיר מבחן בעניינו של המשיב 1 אשר יבחן את החלופה והמפקחים שיש ביכולתו להציע. באת-כוחו של המשיב 1 מפנה עוד למקרה שבו הוריתי על הגשת תסקירי מעצר בעניינם של נאשמים בעבירות רצח בנסיבות מחמירות, במסגרת דיון בבקשה רביעית שהגישה המדינה להארכת מעצרם (בהפנייה לבש"פ 4950/22 מדינת ישראל נ' אזברגה (31.7.2022) (להלן: עניין אזברגה)). לשיטתה, יש ללמוד מכך גזירה שווה, ולהורות על עריכת תסקיר מעצר למשיב 1.
14. בא-כוחו של המשיב 2 מוסיף וטוען כי תקופת המעצר הארוכה עד כה מפחיתה ממסוכנותם של המשיבים, וכי העובדה שאין להם עבר פלילי שוקלת אף היא לטובת שחרורם ממעצר בשלב זה. בא-כוחו של המשיב 2 מדגיש כי לשיטתו יש לבחון את האפשרות לחלופת מעצר אף מבלי להידרש לתסקיר מעצר מטעם שירות המבחן.
15. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה ושמעתי את טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה ולהורות על הארכת מעצרם של המשיבים.

16. אכן, התקופה שבה שוהים המשיבים במעצר, כאשר חזקת החפות עודה עומדת להם, אינה מבוטלת. קשה גם לומר כי משפטם מתנהל בקצב משביע רצון, אם כי אחראים לכך גורמים רבים, ובהם החלפות ייצוג, קשיים הנוגעים להעברת חומרי החקירה ודחיות שונות שהתבקשו על-ידי הצדדים. יחד עם זאת, מסוכנותם הרבה של המשיבים אינה מאפשרת, גם לעת הזו, העברתם למעצר בפיקוח אלקטרוני או שחרורם לחלופת מעצר. העבירות המיוחסות למשיבים מצויות ברף החומרה הגבוה ביותר, ונוגעות לאירוע פלילי בעל אופי אלים במיוחד. העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם, וכללו שימוש בנשק חם ובנשק קר. בנסיבות אלה, גם בעת הזו, איני סבורה שנקודת האיזון נעה לטובת שקילת האפשרות של מעצרם של המשיבים שלא מאחורי סורג ובריח. ממילא, לא ראיתי טעם להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינם. על כך יש להוסיף, כי בניגוד לנטען, אין ללמוד מעניין אזכרה לענייננו. באותו עניין אוחד משפטם של המשיבים שם יחד עם נאשמים אחרים, דבר שהיה צפוי להאריך את המשפט באופן משמעותי. אלה אינם פני הדברים במקרה שבפנינו. יש לקוות כי משפטם של המשיבים יתנהל מעתה בקצב מהיר יותר, ומכל מקום ביכולתם לשוב ולפנות בעתיד לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, ככל שמשפטם יתארך.

17. אשר על כן, אני מורה בזאת על הארכת מעצרם של המשיבים 1-2 מיום 12.11.2022 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 30986-05-21 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז בחשון התשפ"ג (10.11.2022).

ש ו פ ט ת